№ 6. Warszawa, 1 czerwca 1932 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TREŚĆ.

SPRAWY ORGANIZACYJNE

254.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 14 maja 1932 r.
L. 268/I/1/32

w sprawie ustalenia składu osobowego „Komisji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego dla spraw ubytkowych".

Zmieniając zarządzenie z dnia 10 czerwca 1931 r. L. 973/I/Og/31 w części dotyczącej składu osobowego „Komisji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego dla spraw ubytkowych", ustala się następujący skład Komisji:

Przewodniczący: Rudolf Jabłoński — Szef Działu Ogólnego.

Członkowie: 1) Inż. Marjan Zdrojewski — Szef Działu Produkcji, 2) Henryk Dobrzyński — Kierownik Biura Kalkulacji, 3) Zenon Hartman — Kierownik Biura Osobowego, 4) Jan Szewczyk — p. o. Kierownika Ekspertyzy.

Zastępstwo przewodniczącego pełnić będzie inż. Marjan Zdrojewski — Szef Działu Produkcji.

Zastępstwo członków sprawować będą:

1) Inż. Mieczysław Uzdowski—Kierownik Biura Produkcji (zastępstwo Szefa Działu inż. M. Zdrojewskiego),

2) Jan Niemczyk — Kierownik Biura Polityki Finansowej (zastępstwo Kierownika Biura H. Dobrzyńskiego),

3) Dr. Ignacy Kurkowski — Radca Ministerjalny (zastępstwo Kierownika Biura Z. Hartmana),

4) Jan Kułyniak — Radca Ministerjalny (zastępstwo J. Szewczyka).

Funkcje stałego sekretarza Komisji pełnić będzie prac. kontr. Marjan Riman.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *Dr. A. Kreutz.*

SPRAWY OGÓLNE

255.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 kwietnia 1932 r.

o wykonaniu ustawy karnej skarbowej.

(Dz. U. R. P. z dn. 28 kwietnia 1932 r. Nr. 36, poz. 362).

256.

ROZPORZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1932 r.
L. D. I. 19095/1/32

w sprawie udziału Prokuratorji Generalnej w postępowaniu sądowo-karnem.

Do

Biura Personalnego, wszystkich Departamentów Ministerstwa Skarbu, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń i Komendy Straży Granicznej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i Państwowego Monopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Biura Sprzedaży Soli i Dyrekcji Salin Państwowych, Urzędu Długów Państwa, Mennicy Państwowej, wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Dyrekcji Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku i Komisarjatu do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu.

Prokuratorja Generalna otrzymuje częstokroć ze strony władz i urzędów państwowych wezwania o wnoszenie powództw cywilnych w procesach karnych i o zastępstwo na rozprawach karnych w sprawach nieskomplikowanych, nienastręczających pod względem prawnym trudności.

Udział Prokuratorji Generalnej w postępowaniu sądowo-karnem unormowany jest w rozp. Prez. Rzplitej z 9/12. 1924 (Dz. U. poz. 967/24 §§ 6 ust. 3) w sposób odmienny, niż dla postępowania cywilnego.

Podczas, gdy na zasadzie art. 1 — 6 wymienionego rozporządzenia Prokuratorja Generalna jest urzędem wyłącznie powołanym do zastępowania w postępowaniu cywilnem majątkowych interesów Skarba Państwa i osób w § 5 rozp. wymienionych — udział Prokuratorji Generalnej w postępowaniu sądowo-karnem jest warunkowy, zależy mianowicie od tego, czy Prokuratorja Generalna wezwaną zostanie przez zainteresowany urząd do zastępstwa interesów Skarbu Państwa, czy też nie.

Regułę zatem stanowi zastępstwo Skarbu Państwa w postępowaniu karnem przez własne organy urzędów zainteresowanych. Tylko w wypadkach wyjątkowych, gdy skomplikowany pod względem prawnym stan sprawy wymaga udziału Prokuratorji Generalnej, powinna odnośna władza wezwać Prokuratorję o zastępstwo.

Powyższe unormowanie tej kwestji znajduje uzasadnienie w okoliczności, że dochodzone w postępowaniu karnem pretensje wykazują przeważnie zupełnie prostą konstrukcję prawną, zaś o stronie faktycznej tych spraw są zainteresowane urzędy z istoty rzeczy dokładniej poinformowane od Prokuratorji Generalnej, łatwiej też udzielać mogą sądowi wymaganych wyjaśnień.

Z tych względów w sprawach majątkowych Skarbu Państwa, które mają być dochodzone w postępowaniu karnem, należy zwracać się do Prokuratorji Generalnej o udział w sprawie tylko w tych wypadkach, gdy charakter prawny sprawy lub jej wyjątkowe znaczenie istotnie wymagają interwencji tego Urzędu dla dobra Skarbu Państwa.

SPRAWY OSOBOWE

257.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 12 maja 1932 r.
L. 2730/I/2/32

w sprawie udzielania zapomóg pracownikom P. M. T.

Do

Fabryk i Zakładów P. M. T. (wszystkie).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że obecnie niema możliwości udzielania

pracownikom Polskiego Monopolu Tytoniowego zapomóg, jak w latach poprzednich.

W związku z tem, poleca się Fabrykom i Zakładom powiadomić podległy personel, że podstawą do udzielenia zapomogi mogą być tylko szczególnie wyjątkowe okoliczności.

Winny przeto Fabryki i Zakłady przedkładać Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego tylko takie prośby, które będą oparte na wyjątkowo szczególnych motywach.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Ogólnego.
(—) *R. Jabłoński.*

258.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 13 maja 1932 r.
L. 2758/I/2/32

w sprawie godzin urzędowania w dniach, w których fabryki są nieczynne.

Do
Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych (wszystkie).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważnia Fabryki do rozpoczynania pracy w biurach fabryki o godzinie 8-ej w tych dniach, w których fabryki są nieczynne.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *Dr. A. Kreutz.*

259.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 21 maja 1932 r.

o zmianie wysokości uposażeń funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych oraz zaopatrzeń emerytalnych.

(Dz. U. R. P. z dnia 23 maja 1932 r. Nr. 43, poz. 419).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Zawiesza się moc obowiązującą art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725) w stosunku do funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, zajmujących stanowiska służbowe poza m. st. Warszawą, oraz w stosunku do emerytów, wdów i sierot, zamieszkałych poza m. st. Warszawą. Zawieszenie powyższe dotyczy także emerytów ,wdów i sierot, którzy po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego przesiedlą się do m. st. Warszawy.

W stosunku do wojskowych zawodowych, zajmujących stanowiska służbowe poza m. st. Warszawą, zmienia się powołany w ustępie 1 przepis prawny i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42) w ten sposób, że wprowadzoną temi przepisami 10%-ową podwyżkę obniża się na 2%. Utrzymanej w ten sposób w mocy 2%-owej podwyżki nie wlicza się na czas obowiązywania niniejszego rozporządzenia do podstawy wymiaru zaopatrzeń emerytalnych.

Art. 2. Termin, od którego zawieszone w ust. 1 art. 1 i zmienione w ust. 2 art. 1 postanowienia art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42) będą ponownie obowiązywały, ustali na wniosek Ministra Skarbu rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą w odniesieniu do uposażeń w służbie czynnej od dnia 1 czerwca 1932 r., a w odniesieniu do zaopatrzeń emerytalnych od dnia 1 lipca 1932 r.

SPRAWY ROBOTNICZE

260.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 37

z dnia 21 maja 1932 r.
L. 2054/I/3/32

w sprawie obowiązku ubezpieczania w Kasie Chorych robotników powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na zasadzie pisma Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1932 r. Nr. 465/U. Ch., w sprawie obowiązku ubezpieczania w Kasie Chorych robotników Polskiego Monopolu Tytoniowego powołanych na ćwiczenia wojskowe, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że powołanie na ćwiczenia wojskowe nie powoduje rozwiązania stosunku pracy pracowników P. M. T., a w związku z tem i ustania obowiązku ubezpieczania w Kasie Chorych, przyczem opłata składek z tytułu tego ubezpieczenia nie powinna ulegać przerwie.

Dla uniknięcia obliczania przez Kasę Chorych w okresie ćwiczeń składek od zarobku danego robotnika w wysokości, podanej przy zgłoszeniu go do Kasy, należy zawiadomić Kasę o powołaniu robotnika na ćwiczenia i o wysokości pobieranego przezeń zasiłku, który przez czas jego pobytu na ćwiczeniach stanowić będzie podstawę do obliczania składek należnych Kasie Chorych.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Ogólnego.
(—) *R. Jabłoński.*

FABRYKACJA

261.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 12 maja 1932 r.
L. 100/II/4/32

w sprawie norm wydajności pracy przy wyrobie opakowań.

Do
wszystkich Fabryk.

Powołując się na zarządzenie z dnia 6.IV 1932 r. L. 73/II/4/32, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, po otrzymaniu wyjaśnień fabryk, wprowadza na czas przejściowy, t. j. do czasu definitywnego ustalenia drogą ścisłych obserwacji norm wydajności pracy, następujące minimalne dzienne normy wydajności pracy dla jednego robotnika przy wyrobie opakowań:

przy ręcznem zbijaniu skrzyń z kompl. 50 sztuk,
przy autom. zbijaniu skrzyń z kompl. 80 sztuk,
przy reparacji skrzyń (niemniej) 25 sztuk,
przy ręcznem sklejaniu torebek do papierosów 4.000 sztuk,
przy ręcznem sklejaniu pudełek klapkowych z wycinków (à 20 i à 10 szt.) 3.000 sztuk,
przy wyrobie pudełek kartonowych à 100 i 50 (do papierosów i tytoni) 1.000 sztuk.

Normy powyższe nie mogą wpływać na zmniejszenie dotychczasowej wydajności pracy, o ile wydajność ta jest obecnie większa.

Wobec wprowadzenia norm poleca się fabrykom zatrudniać w oddziałach produkcji opakowań tylko tylu robotników, ilu jest nieodzownie potrzebnych do wykonania produkcji, przyczem za podstawę do określenia wysokości tej produkcji należy brać faktyczne zużycie odnośnych opakowań w roku ubiegłym.

W związku z powyższem, sprawozdadzą fabryki, czy i w jakim stopniu wprowadzenie powyższych norm wpłynie na zmniejszenie dotychczasowej ilości robotników, zatrudnionych w poszczególnych działach produkcji opakowań.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Produkcji.
(—) *Inż. Zdrojewski.*

262.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 41

z dnia 20 maja 1932 r.
L. 1271/II/2/32

w sprawie norm dla papierosów „Maden" i „Wanda".

Do
wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych z wyjątkiem: Bydgoszczy, Kościana i Wodzisławia.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zmienia zarządzenie z dnia 30.IX 1931 L. 2955/II/F/31 w tym kierunku, że ustanawia na podstawie wyników gospodarczych uzyskanych w II, III i IV kwartale 1931/32 nowe normy dla papierosów „Maden" i „Wanda".

Papierosy „Maden":

ciężar doważanej mieszanki 675 gr,
ciężar wałka tytoniowego w stanie wilgotnym 670 gr,
ciężar wałka tytoniowego w stanie suchym 650 gr,
ciężar bibułki 40 gr,
ciężar ustnika 415 gr,
ciężar papierosa w stanie wilgotnym 1.125 gr,
ciężar papierosa w stanie suchym 1.105 gr.

Papierosy „Wanda":

ciężar doważanej mieszanki 520 gr,
ciężar wałka tytoniowego w stanie wilgotnym 515 gr,
ciężar wałka tytoniowego w stanie suchym 500 gr,
ciężar bibułki 30 gr,
ciężar ustnika 265 gr,
ciężar papierosa w stanie wilgotnym 810 gr,
ciężar papierosa w stanie suchym 795 gr.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie od II dekady maja, z tem jednakże, że wykazy gospodarcze za I kwartał 1932/33 sporządzić należy na podstawie poprawionych norm.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Produkcji.
(—) *Inż. Zdrojewski.*

ORGANIZACJA SPRZEDAŻY.

263.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 12 maja 1932 r.
L. 3604/IV/1/32

w sprawie zmiany miejsca poborowego detalicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Do
Izb Skarbowych (wszystkich z wyjątkiem Grodzkiej w Warszawie), oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państw. (wszystkich z wyjątkiem Grodzkich w Warszawie).

W związku z przeprowadzeniem ankiety między koncesjonarjuszami sklepów tytoniowych w sprawie przydziału ich do poszczególnych hurtowni tytoniowych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przypomina, że, po myśli postanowienia § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31-go marca r. b. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266), wyznaczanie rejonów dla hurtowni tytoniowych należy do wyłącznej kompetencji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Sprzedaży.
(—) *Inż. Kania*

264.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 36

z dnia 14 maja 1932 r.
L. 3602/IV/1/32

w sprawie koncesji na samoistne sklepy tytoniowe.

Do
wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państw.

W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31-go marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266 § 38) nadano koncesjonarjuszom na samoistne sklepy tytoniowe uprawnienie do odprzedaży wyrobów tytoniowych innym przedsiębiorstwom detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych bez osobnego zezwolenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W związku z nadaniem samoistnym sklepom tytoniowym nowych uprawnień zechcą Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych jaknajrychlej ustalić, które sklepy tytoniowe, istniejące na terenie danego Urzędu, są samoistnemi sklepami tytoniowemi w rozumieniu postanowień § 6, pkt. 1, lit. a) wymienionego rozporządzenia, i okoliczność tę zaznaczyć w dokumencie koncesyjnym i w książkach sklepu tytoniowego. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca przytem uwagę, że definicja samoistnego sklepu tytoniowego podana w § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31-go marca 1932 r. jest odmienna od dawnego określenia takiego sklepu, zawartego w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z 20-go marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285).

Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych prześlą imienny wykaz samoistnych sklepów tytoniowych, sporządzony stosownie do nowego ustalenia charakteru sklepu za pośrednictwem Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w terminie do 15 lipca 1932 r.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *Dr. A. Kreutz.*

265.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 39

z dnia 19 maja 1932 r.
L. 3806/IV/1/32

w sprawie wykonywania nadzoru nad koncesjonowanemi przedsiębiorstwami sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Do Panów
Kierowników Zakładów Sprzedaży P. M. T.

Stosownie do postanowień § 36 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważnia Panów Kierowników i Ich Zastępców do dokonywania lustracyj i kontroli koncesjonowanych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Do czasu wydania nowej instrukcji w sprawie wykonywania nadzoru nad koncesjonowanemi przedsiębiorstwami sprzedaży wyrobów tytoniowych, należy przy lustracji lub kontroli kierować się wskazówkami, zawartemi w instrukcji z dnia 21-go grudnia 1926 r. L. 43333/IV/26 (Zbiór okólników tom I, str. 240 — 249) z przystosowaniem ich do obecnie obowiązujących przepisów i ze szczególnem zwróceniem uwagi na dobre zaopatrzenie się punktów sprzedaży w wyroby tytoniowe (utrzymywanie minimalnych zapasów i odpowiednich gatunków wyrobów tytoniowych) oraz na należyte pokrycie ewentualnie posiadanych kredytów w towarze, w gotówce oraz w udowodnionych wierzytelnościach u detalistów.

Lustrację i kontrolę zamiejscowych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych przeprowadzać będą Panowie Kierownicy lub Ich Zastępcy niespodziewanie i w ten sposób, aby w roku bieżącym wszystkie hurtownie mogły być poddane rewizji.

Wyjazdy służbowe powinny być tak rozłożone, by na tem nie ucierpiały czynności w Zakładach Sprzedaży Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz by konieczne w tym celu podróże nie trwały w zasadzie dłużej w ciągu miesiąca, niż siedem dni.

Przy sposobności przeprowadzania kontroli w hurtowniach tytoniowych należy poddawać lustracji możliwie największą ilość detalicznych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych, znajdujących się w rejonie danej hurtowni, względnie na szlaku podróży.

Wyniki lustracji i kontroli w formie protokółu należy przechowywać w aktach Zakładu.

Ewentualne spostrzeżenia, dotyczące spraw niecierpiących zwłoki, należy bezzwłocznie przedstawiać Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, ogólne zaś uwagi, dotyczące wyników kontroli lustracji, z końcem każdego kwartału kalendarzowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważnia jednocześnie Panów do podejmowania, względnie wypłacania zaliczek na koszta podróży i diet na każdy poszczególny wyjazd do wysokości przypuszczalnych kosztów. Rachunki kosztów podróży i diet mają być przedstawiane Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego do dni 14 po powrocie z podróży.

Ze względu na konieczność poczynienia jaknajdalej idących oszczędności w wydatkach, zechcą Panowie Kierownicy zwracać specjalną uwagę przy dokonywaniu kontroli i lustracji na jaknajbardziej celowe i należyte wykorzystanie czasu i środków komunikacyjnych.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *Dr. Al. Kreutz.*

266.

INSTRUKCJA

z dnia 20 maja 1932 r.
L. 3547/IV/1/32

o organizacji sprzedaży detalicznej.

Na podstawie § 38 p. c. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowa-

nej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Używany w niniejszej instrukcji skrót „U. S. A. M." oznacza urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, a skrót „rozporządzenie" — oznacza rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31-go marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

§ 2.

„U. S. A. M." utworzą na podległym im obszarze sieć przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych na zasadach następujących:

a) Rozmieszczenie poszczególnych przedsiębiorstw powinno być w miarę możności jaknajbardziej równomierne i powinno mieć na celu jaknajdalej idące ułatwienie ludności zaopatrywania się w wyroby tytoniowe.

b) Ogólna liczba sklepów tytoniowych (samoistnych i mieszanych) i ulicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych powinna być ustalona dla poszczególnych osiedli w ten sposób, aby w przybliżeniu na każde 500 mieszkańców przypadał jeden sklep, względnie jedna sprzedaż uliczna. Poszczególne osiedla należy brać pod uwagę niezależnie od tego, czy stanowią one samodzielną gminę, czy też tylko jej część.

c) W osiedlach, liczących 500 i mniej mieszkańców, powinien być jeden sklep tytoniowy samoistny lub mieszany.

d) Przy udzielaniu koncesyj na sklepy tytoniowe i na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych należy przestrzegać zasady, aby przedsiębiorstwa te nie były zakładane w bezpośredniem ze sobą sąsiedztwie oraz, aby odległość pomiędzy niemi, przy uwzględnieniu miejscowych warunków, nie powodowała niezdrowej konkurencji. W każdym razie odległość pomiędzy samoistnym sklepem tytoniowym, a innym sklepem (samoistnym lub mieszanym), względnie przedsiębiorstwem ulicznej sprzedaży nie może wynosić mniej, niż 100 metrów.

e) Osiedla, w których będą mogły być nadawane koncesje na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych, oraz liczbę tych koncesji dla każdego osiedla określi Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego na wniosek właściwego „U. S. A. M.".

f) We wnioskach, dotyczących liczby miejsc ulicznej sprzedaży (pkt. e), „U. S. A. M.", po uprzedniem porozumieniu się z właściwemi władzami komunalnemi, określą punkty, w jakich przedsiębiorstwa te mają być prowadzone oraz rodzaj pomieszczeń, przeznaczonych do sprzedaży (budka, skrzynka i t. p.).

g) Koncesje na domową i ruchomą lub okrężną sprzedaż wyrobów tytoniowych powinny być udzielane w miarę potrzeby. Do koncesji tych nie mają zastosowania wymogi, przewidziane w punktach b), c) i d) niniejszego paragrafu. Na udzielenie koncesji na sprzedaż ruchomą lub okrężną „U. S. A. M." powinny uzyskać uprzednią zgodę Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, jeżeli sprzedaż taka miałaby być wykonywana na obszarze więcej niż jednego „U. S. A. M.". O udzieleniu takiej koncesji powinny być zawiadomione wszystkie zainteresowane „U. S. A. M." i izby skarbowe,

h) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, na wniosek właściwych „U. S. A. M.", może obniżyć normy ludności, przewidziane w pkt. b) niniejszego paragrafu w tych osiedlach, w których istnieje wzmożony ruch handlowy oraz w osiedlach nadgranicznych.

i) „U. S. A. M." powinny czuwać nad tem, aby ogólna liczba sklepów tytoniowych i przedsiębiorstw ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych nie spadała poniżej ustalonej normy ludnościowej.

j) Pierwszeństwo do uzyskania koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych służy osobom, posiadającym najodpowiedniejszy lokal, o ile zaś to dotyczy koncesji na sklep tytoniowy, osobom, podejmującym się prowadzić samoistny sklep tytoniowy. Przy równych kwalifikacjach pierwszeństwo posiadają osoby, uprzywilejowane w myśl postanowień art. 57 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238).

k) Przewidzianego w § 8 rozporządzenia zezwolenia na prawo odprzedaży wyrobów tytoniowych Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie udzielała tylko w tych przypadkach, kiedy w tem samem osiedlu niema samoistnego sklepu tytoniowego, a będzie zachodziła istotna potrzeba stworzenia jeszcze jednego ogniwa pośredniego między hurtownią, a przydzielonemi do niej detalistami.

l) Koncesja na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych może być nadana tylko wtedy, kiedy lokal, bądź pomieszczenie, z których wyroby tytoniowe będą sprzedawane, zostanie uznany przez „U. S. A. M." za odpowiadający swemu przeznaczeniu.

§ 3.

„U. S. A. M." opracują plan sieci detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, obejmujący sklepy tytoniowe i uliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych i prześlą za pośrednictwem izb skarbowych do zatwierdzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego nie później, niż do dnia 31-go grudnia 1932 r.

§ 4.

„U. S. A. M." corocznie, nie później niż do dnia 31-go stycznia każdego roku, będą zawiadamiały za pośrednictwem izb skarbowych Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego o wszystkich zmianach, jakie zostały wprowadzone do planu sieci detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych w ubiegłym roku kalendarzowym, z podaniem liczby detalicznych przedsiębiorstw wszystkich kategoryj, czynnych w dniu 31-go grudnia roku sprawozdawczego.

§ 5.

Koncesje na sklepy tytoniowe i na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych powinny być nadawane z wyjątkiem przypadków, przewidzianych niżej w § 6, w drodze konkursu.

„U. S. A. M." powinny ogłosić konkurs niezwłocznie z chwilą, kiedy liczba sklepów tytoniowych, bądź ulicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych nie dosięga przewidzianej w § 2 pkt. b) normy.

Obwieszczenie o konkursie (załącznik Nr. 1) powinno być wywieszone w lokalu „U. S. A. M." w miejscu, przeznaczonem na publikacje urzędowe.

Odpis obwieszczenia powinien być przesłany równocześnie do wiadomości właściwego oddziału kontroli skarbowej i do zarządu komunalnego właściwej gminy, w celu opublikowania go wśród miejscowej ludności.

§ 6.

Podania, złożone na skutek ogłoszonego konkursu, powinny być po uprzedniem zbadaniu zgłoszonych lokali rozpatrzone i konkurs rozstrzygnięty przez „U. S. A. M." nie później, niż w ciągu 14 dni od daty, w której upłynął określony w obwieszczeniu termin do składania podań.

Wydanie dokumentu koncesyjnego powinno nastąpić w zasadzie w ciągu dni trzech po rozstrzygnięciu konkursu.

§ 7.

Koncesje na sklepy tytoniowe i na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych mogą być nadawane z wolnej ręki (bez konkursu) w przypadkach:

a) przewidzianych w § 24 ust. 3 rozporządzenia,

b) kiedy o nadanie nowej koncesji, w miejsce koncesji, która wygasła skutkiem śmierci koncesjonarjusza, lub która nie może być nadal eksploatowana przez dotychczasowego koncesjonarjusza skutkiem całkowitej jego niezdolności do prowadzenia przedsiębiorstwa, czynią starania małżonek bądź krewni w prostej linji zstępnej,

c) kiedy do ogłoszonego konkursu nie stanie żaden kandydat, który też, kiedy zgłosili się tylko tacy kandydaci, którym nadanie koncesji nie było możliwe z uwagi na postanowienia § 23 rozporządzenia.

W przewidzianych wyżej w p. a) przypadkach „U. S. A. M." powinny zasięgnąć informacji o osobie kandydata w krótkiej drodze we właściwym urzędzie gminnym lub u władz policyjnych, badając w szczególności, czy nie zachodzą przeszkody, przewidziane w § 23 rozporządzenia.

W przewidzianych wyżej w p. b) przypadkach koncesja może być nadana z wolnej ręki tylko o tyle, o ile odnośne podanie wpłynęło do „U. S. A. M." przed ogłoszeniem konkursu.

W przewidzianych wyżej w p. c) przypadkach „U. S. A. M." nadadzą koncesję pierwszej zgłaszającej się osobie, o ile zaproponowany przez nią lokal będzie odpowiedni i nie będą co do niej zachodziły przeszkody przewidziane w § 23 rozporządzenia. O wakujących w tych przypadkach koncesjach „U. S. A. M." wywieszą w swoim lokalu, w miejscu, przeznaczonem dla urzędowych publikacyj, obwieszczenie według załączonego wzoru (załącznik Nr. 2), przesyłając odpis tego obwieszczenia właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej i zarządowi komunalnemu właściwej gminy.

§ 8.

Koncesje na domową sprzedaż i na ruchomą lub okrężną sprzedaż wyrobów tytoniowych „U. S. A. M." nadają z wolnej ręki na skutek podań osób zainteresowanych, stosując się do zasad, wymienionych w § 2 pkt. g) niniejszej instrukcji.

§ 9.

Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych „U. S. A. M." powinny nadawać według załączonego wzoru (załącznik Nr. 3).

Nadaną koncesję „U. S. A. M" powinien niezwłocznie przesłać nowemu koncesjonarjuszowi za pokwitowaniem odbioru, zawiadamiając go równocześnie:

a) która, względnie przy wspólnych rejonach, które hurtownie tytoniowe zostały mu wyznaczone do poboru wyrobów tytoniowych,

b) w jakich sklepach, istniejących w rejonie wyznaczonej, względnie wyznaczonych mu do poboru hurtowni, może on również nabywać wyroby tytoniowe,

c) jaki mu będzie przysługiwał rabat,

d) w jakim terminie przedsiębiorstwo powinno być przez niego uruchomione (termin ten z reguły nie powinien być dłuższy, niż 30 dni) pod rygorem utraty koncesji.

§ 10.

O każdem nadaniu względnie wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych właściwy „U. S. A. M." powinien zawiadomić odnośną hurtownię względnie te hurtownie, w których koncesjonarjusz jest, względnie był uprawniony do poboru wyrobów tytoniowych.

§ 11.

„U. S. A. M." mogą zezwalać, na prośbę konsjonarjusza, na przeniesienie przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych do innego lokalu lub na inny punkt, zmieniając równocześnie uprzednią koncesję na nową.

§ 12.

W osiedlach, w których liczba sklepów tytoniowych, bądź ulicznych sprzedaży wyrobów tytoniowych przekracza normę, ustaloną w § 2 pkt. b, nowe koncesje na te przedsiębiorstwa nie mogą być nadawane do czasu, aż liczba ich, w miarę wygasania lub cofania, nie zmniejszy się poniżej normy.

W miarę wygasania lub cofania koncesyj na istniejące już sklepy tytoniowe i na uliczne sprzedaże wyrobów tytoniowych, nowe koncesje na te przedsiębiorstwa powinny być nadawane do osiągnięcia normy ustalonej, z przestrzeganiem jednak zasady, aby nowe przedsiębiorstwo nie powstało w bliższej odległości od samoistnego sklepu tytoniowego, niż 100 metrów.

§ 13.

Lokal, przeznaczony na sklep tytoniowy, powinien być widny, suchy i czysty.

Lokal ten powinien być położony na parterze od frontu z osobnem wejściem bezpośrednio z ulicy (pasażu), co nie dotyczy jednak sklepów, prowadzonych przez spółdzielnie spożywcze, zaopatrujące wyłącznie swych członków, sklepów, prowadzonych w koszarach wojskowych, na dworcach kolejowych i w gmachach publicznych oraz sklepów czasowych, zakładanych na określony zgóry okres czasu.

„U. S. A. M." mogą w drodze wyjątku zezwalać na uruchomienie sklepu tytoniowego w lokalu, nieposiadającym wejścia bezpośrednio z ulicy, kiedy zostanie stwierdzony brak odpowiednich lokalów w tej okolicy osiedla, gdzie wygoda ludności wymaga uruchomienia takiego przedsiębiorstwa.

Lokal, przeznaczony na sklep tytoniowy, nie może znajdować się w pobliżu miejsc, skąd unoszą

się wyziewy, mogące ujemnie wpływać na jakość wyrobów tytoniowych.

Sklepy tytoniowe we wsiach mogą być prowadzone w lokalach, niemających charakteru sklepowego, z tem jednak, że wyroby tytoniowe muszą być przechowywane w osobnych szafkach lub skrzyniach.

§ 14.

Lokal, przeznaczony do prowadzenia samoistnego sklepu tytoniowego, zarówno, jak jego urządzenie, powinny posiadać estetyczny wygląd. Lokal ten powinien być przeznaczony w całości do prowadzenia przez koncesjonarjusza sprzedaży tylko wyrobów tytoniowych i artykułów wyszczególnionych w § 6 p. 1 lit. a) rozporządzenia.

§ 15.

W lokalach, przeznaczonych na mieszane sklepy tytoniowe, nie mogą znajdować się artykuły, które mogłyby ujemnie wpływać na jakość wyrobów tytoniowych.

„U. S. A. M." mogą zezwalać koncesjonarjuszom na prowadzenie mieszanych sklepów tytoniowych w lokalu wspólnym z przedsiębiorstwem sprzedaży innych artykułów, prowadzonem przez inną osobę, o ile lokal ten odpowiada pozostałym warunkom.

§ 16.

Wyroby tytoniowe w sklepach mieszanych powinny być przechowywane w osobnych szafach.

§ 17.

Budki, skrzynki, wózki i t. p., przeznaczone do prowadzenia ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, powinny ściśle odpowiadać wzorom, ustalonym dla danego osiedla przez „U. S. A. M." w porozumieniu z zarządem komunalnym właściwej gminy.

§ 18.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *Dr. A. Kreutz*

Załącznik Nr. 1, do § 5 Instrukcji.

Urząd Skarbowy Akcyz i
Monopolów Państwowych
w . . . . dnia . . . .
Nr. . . . . 193 . . . roku.

OBWIESZCZENIE

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . niniejszem ogłasza

KONKURS

na założenie następującego przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych:

. . . .
(rodzaj przedsiębiorstwa)

w . . . .
. . . .
(osiedle oraz dla sklepów — przybliżona strefa n. p. „w południowej części", w „Dzielnicy Ruda", „na południe od rzeki" i t. p.)

. . . .
(a dla sprzedaży ulicznej — określony punkt)

Osoby, zamierzające ubiegać się o koncesję na wyżej wymienione przedsiębiorstwo, powinny w tym celu złożyć do tutejszego urzędu nie później, niż przed upływem dni 15-tu od daty niniejszego, odnośne podanie, zaznaczając w niem, że co do nich nie zachodzą przeszkody, wymienione w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

W podaniu należy określić rodzaj przedsiębiorstwa, na którego prowadzenie ubiegający się pragnie uzyskać koncesję i lokal (jeżeli chodzi o sklep), wzgl. punkt (jeżeli chodzi o uliczną sprzedaż), w których zamierzałby prowadzić przedsiębiorstwo.

Do podania należy dołączyć:

a) dowód obywatelstwa polskiego lub urzędowo uwierzytelniony jego odpis,

b) dowód osiągniętej pełnoletności, jeżeli dowód pod a) wymieniony nie stwierdza tej okoliczności,

c) świadectwo moralności, wydane przez właściwą władzę policyjną lub zarząd gminy nie wcześniej, niż na 2 miesiące przed złożeniem podania,

d) ewentualnie dowód, że ubiegający się korzysta z przywilejów, przewidzianych w art. 57 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238),

e) jeżeli ubiegający się jest osobą prawną — urzędowy dowód, stwierdzający istnienie tej osobowości (wyciąg z rejestru, urzędowo zatwierdzony statut i t. p.), oświadczenie, komu ma być poruczone kierownictwo przedsiębiorstwa, dowody, wymienione wyżej w p. a), b) i c), dotyczące osoby kierownika oraz ewentualnie dowód, wymieniony w pkt. d), dotyczacy osoby ubiegającego się o koncesję.

Wyszczególnione w pkt. a), b), c) i d) dowody lub niektóre z nich mogą być zastąpione zaświadczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej lub zarządu gminy, w której ubiegający się stale zamieszkuje.

Uwaga: Pierwszeństwo do otrzymania koncesji na sklep tytoniowy posiadają osoby, zamierzające prowadzić sklep samoistny.

(pieczęć)

Naczelnik Urz. Sk. Akcyz i Mon. Państw.
(podpis)

Załącznik Nr. 2 do § 7 Instrukcji.

Urząd Skarbowy Akcyz i
Monopolów Państwowych
w . . . . dnia . . . .
Nr. . . . . 193 . . . roku.

OBWIESZCZENIE

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . podaje do po-

wszechnej wiadomości, że w . . . .
(osiedle, gmina, powiat)
mogą być założone następujące przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych:

. . . .

Osoby, które pragnęłyby uzyskać koncesję na prowadzenie tych przedsiębiorstw powinny o tem zgłosić w tutejszym urzędzie na piśmie lub osobiście.

Koncesje będą nadawane z wolnej ręki, w kolejności zgłoszeń, osobom, co do których nie zachodzą przeszkody, wyszczególnione w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266).

(pieczęć)

Naczelnik Urz. Sk. Akcyz i Mon. Państw.
(podpis)

Załącznik Nr. 3, do § 8 Instrukcji.

Urząd Skarbowy Akcyz i
Monopolów Państwowych
w . . . . dnia . . . .
Nr. . . . . 193 . . . roku.

KONCESJA

Na podstawie § 27 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31-go marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych udziela . . . .
(nazwisko i imię względnie
. . . . koncesji
firma koncesjonarjusza)
na . . . .
(rodzaj przedsiębiorstwa)
w . . . . przy ul. . . . .
w lokalu . . . .

Koncesja niniejsza zostaje nadana . . . . . .
(bezterminowo
. . . .
wzgl. na czas od . . . . . do . . . . . .)

Przedsiębiorstwo powinno być uruchomione najpóźniej do dn. . . . .
. . . . obowiązany (a)
(nazwisko i imię wzgl. firma koncesjonar.)
jest do należytego aprowidowania odbiorców w wyroby tytoniowe oraz do przestrzegania przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych i wydawanych na podstawie tych przepisów zarządzeń Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i władz skarbowych.

Koncesja niniejsza wygasa, wzgl. może być cofnięta zgodnie z obowiązującemi w tej mierze rozporządzeniami Ministra Skarbu.

(pieczęć)

Naczelnik Urz. Sk. Akcyz i Mon. Państw.
(podpis)

TRANSPORT

267.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 20 maja 1932 r.
L. 381/V/5/32

w sprawie kolejowego rachunku gotówkowego.

Wszystkim Fabrykom i Zakładom P. M. T.
do wiadomości.

Odpis.

Do

Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Radomiu.

Odnośnie do sprawozdania Fabryki L. 538/32 Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Kolei Żelaznych Nr. I. 2732 z dn. 23.V. 1923 r., którego treść kolej podaje klijentom do wiadomości, przy otwieraniu rachunku na stacji, zeszyt poleceń winien znajdować się bezwarunkowo w przechowaniu Fabryki.

Odpis pisma Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie dotyczącego tej sprawy załącza się.

Zeszyt poleceń należy prowadzić w ten sposób, że wpłacony lub uzupełniony awans na rachunek gotówkowy winien być wpisany w punkcie 2 lewej strony poleceń i potwierdzony przez kasjera Adresowej Kasy stacyjnej przy umieszczeniu pieczęci w miejscu „datownik" obok podpisu.

Niezależnie od tego kolej obowiązana jest wystawić osobne pokwitowanie z przyjęcia kwoty na rachunek gotówkowy.

Polecenie obciążenia rachunku gotówkowego podpisuje na bieżący dzień in blanco Dyrektor Fabryki, względnie osoba przez niego upoważniona i wydaje zeszyt urzędnikowi dokonującemu odbioru i nadawania przesyłek.

Urzędnik ten winien na stacji towarowej na podstawie dowodów kolejowych wpisać sumaryczną należność do polecenia oraz dopilnować, aby kasjer Kasy towarowej umieścił w punkcie 4 lewej strony zeszytu poleceń tę samą kwotę i wyprowadził zgodne saldo, przyczem winna być każdorazowo sprawdzona zgodność salda w punkcie 1 z saldem Kasy towarowej i poprzednim blankietem w grzbiecie zeszytu.

Po powrocie do Fabryki winien urzędnik ten przedstawić osobie, podpisującej in blanco polecenia, dowody kolejowe dla sprawdzenia zgodności wpisanej sumy rozchodowej w punkcie 4 oraz salda.

Uwidocznione w punkcie 4 kwoty rozchodowe winny być codziennie księgowane na odwrotnej stronie grzbietu danego polecenia; również na każdym dokumencie kolejowym należy umieszczać adnotację o zaksięgowaniu.

Za Dyrektora P. M. T.

Szef Działu Finansowego

(—) *W. Oziemski*

Załącznik do L. 381/V/5/32.

DYREKCJA KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Warszawie.
Wydział Finansowy.
Nr. V/2 39331.
w sprawie uzupełnienia art. 24 przepisów o przyjmowaniu czeków i poleceń na otwarte rachunki.

Warszawa, 23 października 1929 r.

PAŃSTWOWA FABRYKA WYROBÓW TYTONIOWYCH
w Warszawie, ul. Dzielna 62.

Dyrekcja Kolei Państwowych niniejszem zawiadamia, że na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 9.IX. b. r. Nr. II 7283/7/29 został uzupełniony art. 24 przepisów o przyjmowaniu czeków i poleceń na otwarte rachunki słowami:

„Zeszyt poleceń nie może znajdować się w przechowaniu kasjera nawet na życzenie klijenta i Zarząd kolejowy nie bierze żadnej odpowiedzialności na wypadek oddania zeszytu poleceń kasjerowi w przechowanie. Klient obowiązany jest wyrównać wszelkie szkody jakieby wynikły dla Zarządu Kolejowego, skutkiem pozostawienia zeszytu poleceń w przechowaniu kasjera towarowego. Kasjer towarowy wypełniający na życzenie klijenta na blankiecie polecenia rubryki 1 i 2 przez wstawienie do polecenia właściwej kwoty — czyni to na wyłączną odpowiedzialności klijenta".

Jednocześnie Dyrekcja Kolei Państwowych wyjaśnia, że wspomniane wyżej przepisy, wydane jako rozporządzenie Ministerstwa Kolei Żel. Nr. II. 2732 z dnia 23.V. 1923 r. są Panom stosownie do złożonej deklaracji przy otwarciu rachunku znane.

BUDOWA i REMONTY.

268.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 25 maja 1932 r.
L. 151/26/I/6/32

w sprawie przedkładania Dyrekcji P. M. T. wniosków do zatwierdzenia na wykonanie robót budowlanych i instalacyjnych.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Nawiązując do okólnika z dnia 26.XI.31 r. L. 151/18/LVIII/BT/31, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podkreśla z całą stanowczością, że tylko roboty, dotyczące drobnych doraźnych napraw i konserwacji mogą być wykonywane przez Fabryki i Zakłady bez uprzedniego zezwolenia Dyrekcji, jednak zawsze w granicach jaknajdalej idącej oszczędności.

Do kategorji tych robót odnoszą się drobne remonty dachów, pieców, naprawy murów, tynków, części instalacji kanalizacyjno-wodociągowej, gazowej, elektrycznej, dźwigowej tych objektów, których zły stan zagraża wstrzymaniem ruchu i wymaga natychmiastowego uskutecznienia.

Wszelkie inne roboty remontowe tak budowlane, jak instalacyjne, których wykonanie wymaga większych kosztów i jest mniej pilne, winny być wykonywane po uprzedniem otrzymaniu zezwolenia Dyrekcji.

W tym celu Fabryki obowiązane są przedkładać Dyrekcji wnioski do zatwierdzenia wraz ze szczegółowemi kosztorysami, określającemi dokładnie koszty projektowanych robót remontowych.

Za nieprzestrzeganie ściśle powyższego zarządzenia Dyrekcja czyni osobiście odpowiedzialnymi pp. Dyrektorów (Kierowników) Fabryk i Zakładów.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Ogólnego.
(—) *R. Jabłoński.*

MASZYNY I URZĄDZENIA TECHNICZNE

269.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 40

z dnia 23 maja 1932 r.
L. 151/20/II/5/32

w sprawie przesyłania protokółów i potwierdzeń odbioru na części zamienne do maszyn tytoniowych, materjałów obróbkowych, maszyn i artykułów technicznych.

Do
wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych oraz Urzędów P. M. T.

Zmieniając okólnik L. 9620/V/OM/30 z dnia 15.X 1930 r. o sposobie przesyłania protokółów i potwierdzeń odbioru na części zamienne do maszyn tytoniowych, materjałów obróbkowych, maszyn i artykułów technicznych zakupionych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, a płatnych z kasy Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie z kas Fabryk tytoniowych i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego, poleca się na przyszłość, t. j. od dnia 1.VI. 1932, przesyłać do każdego oryginalnego protokółu i potwierdzenia dotyczących odbioru części zamiennych do maszyn tytoniowych, materjałów obróbkowych, maszyn i artykułów technicznych po dwa równobrzmiące odpisy protokółu i potwierdzenia odbioru.

Na kopjach protokółów i potwierdzeniach odbioru winien być w miejscach czołowych przyłożony stempel „odpis", aby uniknąć mylnego zakwalifikowania dokumentu.

Za nieścisłe wykonywanie powyższego zarządzenia winni pociągani będą do odpowiedzialności.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *Dr. A. Kreutz*

RACHUBA I KASOWOŚĆ

270.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 12 maja 1932 r.
L. 1600/V/1/32

w sprawie ujednostajnienia preliminarza wypłat oraz zapotrzebowania na dotacje.

Do

wszystkich Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego stwierdza, że Zakłady i Urzędy Polskiego Monopolu Tytoniowego, mimo szeregu zarządzeń, nadsyłają zapotrzebowania na dotacje niewłaściwie sporządzone, bądź to pod względem układu zapotrzebowania lub też nieodpowiedniego zgrupowania i niedostatecznego wyszczególnienia wydatków.

Pozatem często są bez żadnego uzasadnienia preliminowane na poszczególne rodzaje wydatków zbyt wygórowane kwoty, co w konsekwencji powoduje niejednokrotnie zwiększenie się innych, czasami zbędnych wydatków, a w najlepszym razie stwarza zbędną dla Zakładów pozostałość gotówki.

W celu ujednostajnienia przesyłanych zapotrzebowań i ostatecznego unormowania sprawy dotacji, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przesyła w załączeniu wzór zapotrzebowania na dotację oraz preliminarza wypłat, do którego poleca ściśle się zastosować.

Jednocześnie zwraca się uwagę pp. Dyrektorów i Kierowników, że wydatki winny być preliminowane w głębokiem poczuciu oszczędności, i że wszelkie nieumotywowane rzeczywistą koniecznością wydatki winny być skreślane.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Finansowego.
(—) *W. Oziemski*

271.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 13 maja 1932 r.
L. 174/V/4/32

w sprawie wprowadzenia samodzielnej księgowości.

Do

Państwowej Fabryki wyrobów tytoniowych w Grodnie, Krakowie, Poznaniu-Wojskowa i Wilnie.

W myśl nowych przepisów rachunkowo-kasowych wprowadza się z dniem 1 czerwca b. r. w Fabryce samodzielną księgowość.

W tym celu poleca się Dyrekcji Fabryki wydanie zarządzeń zamknięcia na dzień powyższy wszystkich rejestrów i dzienników na wzór zamknięć kwartalnych.

Otrzymane z tych zamknięć wartości remanentów łącznie z saldami, które będą podane Fabryce przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, stanowić będą salda otwarcia ksiąg.

Księgowość Fabryki prowadzoną będzie sposobem przebitkowym na aparacie, zgodnie z przepisami Rachunkowo-Kasowemi i Instrukcją Buchalteryjną i oparta być musi jedynie na dowodach rachunkowych oraz na materjale kalkulacyjnym, otrzymywanym z Oddziału Kalkulacyjnego i zestawionym w myśl Tymczasowej Instrukcji Rachunkowo-Kalkulacyjnej.

W związku z tem kasuje się z dniem 1.VI. b. r. prowadzenie rejestrów i dzienników.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *Dr. A. Kreutz*

272.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 18 maja 1932 r.
L. 1258/V/1/32

w sprawie sprawozdań finansowych.

Do

wszystkich Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W związku z rozpoczętym nowym okresem budżetowym Dyrekcja przypomina okólnik Nr. 86 z dnia 8 lipca 1931 L. 4035/VII/4/31, kładąc szczególny nacisk na ustęp: „Sprawozdania finansowe, stanowiąc materjał do opracowania miesięcznych i rocznych zestawień o dochodach i wydatkach Polskiego Monopolu Tytoniowego, winny być sporządzane z największą dokładnością i uwagą i dopiero po zupełnem uzgodnieniu ich, przesyłane Dyrekcji".

Pomimo powyższego okólnika, szereg Zakładów (Urzędów) nadsyła stale sprawozdania sporządzone tak niedbale, że Dyrekcja zmuszona jest odsyłać je, celem uskutecznienia poprawek i uzgodnienia, gdyż zdarzają się nawet takie wypadki, że Zakład (Urząd) wykazuje saldo początkowe w danym miesiącu niezgodne z saldem końcowem poprzedniego miesiąca.

Dyrekcja zwraca uwagę PP. Dyrektorów (Kierowników) szczególniej tych Zakładów (Urzędów), którym sprawozdania są często zwracane, aby sporządzanie sprawozdań finansowych na przyszłość powierzali odpowiedzialnym pracownikom i aby sprawozdania te bez dokładnego sprawdzenia nie były wysyłane do Dyrekcji, w przeciwnym razie będzie zmuszona wyciągać odpowiednie konsekwencje.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Finansowego.
(—) *W. Oziemski*

GOSPODARKA MATERJAŁOWA

273.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 38

z dnia 19 maja 1932 r.
L. 1796/I/5/32

w sprawie odpisywania zużytych ruchomości.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego uchyla zarządzenie z dnia 10 czerwca 1929 r. L. 15869/Pr/I/29 w sprawie prowizorycznego odpisywania ze stanu inwentarza ruchomości przedmiotów zużytych.

Zużyte przedmioty inwentarza ruchomego odpisywane będą, zgodnie z treścią zarządzeń z dn. 22/IV.26 r. L. 13234/26 i z dn. 13/IV.27 L. 11939/II/F, po uprzedniem zbadaniu ich stanu przez Komisje do tej czynności powoływane, na podstawie orzeczeń (protokółów) Komisji.

Gromadzone w ciągu roku budżetowego zużyte przedmioty inwentarza ruchomego należy, jak dotychczas, przechowywać w oddzielnem pomieszczeniu, dla ułatwienia zaś czynności Komisji należy przy odnośnych pozycjach księgi inwentarzowej notować: „przeznaczone do odpisania".

Postanowienia Instrukcji Materjałowej § 367, dotyczące przysyłania rocznych wykazów przedmiotów zużytych pozostają bez zmiany.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *Dr. A. Kreutz*

UPRAWA TYTONIU, WYKUP i FERMENTACJA.

274.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 17 maja 1932 r.
L. 1053/II/3/32

w sprawie zakupu nawozów sztucznych dla plantacji tytoniowych doświadczalnych, wykonywanych u prywatnych plantatorów tytoniu.

Do
wszystkich Urzędów Wykupu Tytoniu, Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu wyrobów tytoniowych w Jagielnicy, Grudziądzu i Tarnopolu, Państwowej Fabryki wyrobów tytoniowych w Krakowie i Wodzisławiu, Państwowego Zakładu Doświadczalnego Uprawy Tytoniu w Piadykach.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważnia Urząd Wykupu Tytoniu (Fabrykę, Zakład) do dokonywania na koszt Urzędu (Fabryki, Zakładu) zakupu nawozów sztucznych, przewidzianych do użycia w programach doświadczalnych dla doświadczeń tytoniowych, wykonywanych z ramienia Państwowego Zakładu Doświadczalnego Uprawy Tytoniu w Piadykach, względnie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego na plantacjach prywatnych z wyjątkiem dla doświadczeń tytoniowych, wykonywanych w subwencjonowanych przez Polski Monopol Tytoniowy Zakładach Doświadczalno-Rolniczych.

Za Dyrektora P. M. T.
Szef Działu Produkcji.
(—) *Inż. Zdrojewski.*

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. 59987